

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

7/2007

Říjen

Náklady: 10,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-6

- Poutní slavnost farnosti
- Dušičková pobožnost
- Pastorační rada
- Svatováclavská pouť
- Nové webové stránky
- Farní adventní den

DOKUMENT str. 6

- Připomínky k apoštolskému listu „Summorum pontificum“

MINISTRANTI str. 7

- Ministranti v akci
- Pouť do Staré Boleslavi

CHARITA - MISIE str. 8-12

- Krajský soud rozhodl
- Měl štěstí...
- Papežská misijní díla
- Misijní modlitební most
- Misijní neděle 2007
- Slavnostní koncert
- Misijní kongres dětí
- Inzeráty

RODINY str. 13-17

- II. pouť rodin farnosti
- Setkání lektorů
- Celostátní setkání hnutí Modlitby matek
- Náboženská výchova v rodině
- Setkávání rodin
- Prázdniny na Hoješíně

LITURGICKÁ

HUDBA str. 18

- Občasník
- Ahóój deváťáci...

RŮZNÉ str. 19

- Dar talentu

KALENDÁŘ str. 20

NIKDY NEŘÍKEJ: „TO NEJDE...“

Toto jsou slova písně, kterou jsem zaslechl v čase, kdy jsem začal psát tento úvodník. Prožíváme nyní období, kdy se více mluví o misiích, o pomoci misiím, též nás „čeká“ sbírka na misie, děti dnes s rodiči budou na faře vyrábět dárky, které se budou v našich kostelích nabízet během misijní neděle. Výtěže z prodeje bude zaslán na misie jako osobní dar našich dětí.

Na setkání ročníku ze semináře vyprávěl spolužák zkušenost z pobytu v Irsku, kde toto vědomí – obdarovávat, organizovat dobročinné akce – je vžitá již od nejmladšího věku a celé rodiny se snaží tímto způsobem pomáhat potřebným po celém světě. Velice jasně zde je obsažená myšlenka dávání, obdarování. Ano, je to jiná země, jiní lidé, ale přesto si myslím, že je třeba tuto myšlenku oživovat i zde u nás na pevnině, v malé české kotlině, na Pardubicku, v našem – mém srdci.

Kolem sebe vidíme mnoho zla ne jen díky televizi, novinám nebo internetu, někdy dokonce na vlastní oči. Může nás to spoutávat a obírat o naději. A možná i trochu z nedostateku statečnosti nebo malé odvahy dělat nějakou věc „poprvé“, řekneme: „To nejde...“ Jistě to není vhodné a férové. Zná-

me jistě však dobře i toto moudré slovo: „Kdo rychle dává, dvakrát dává.“

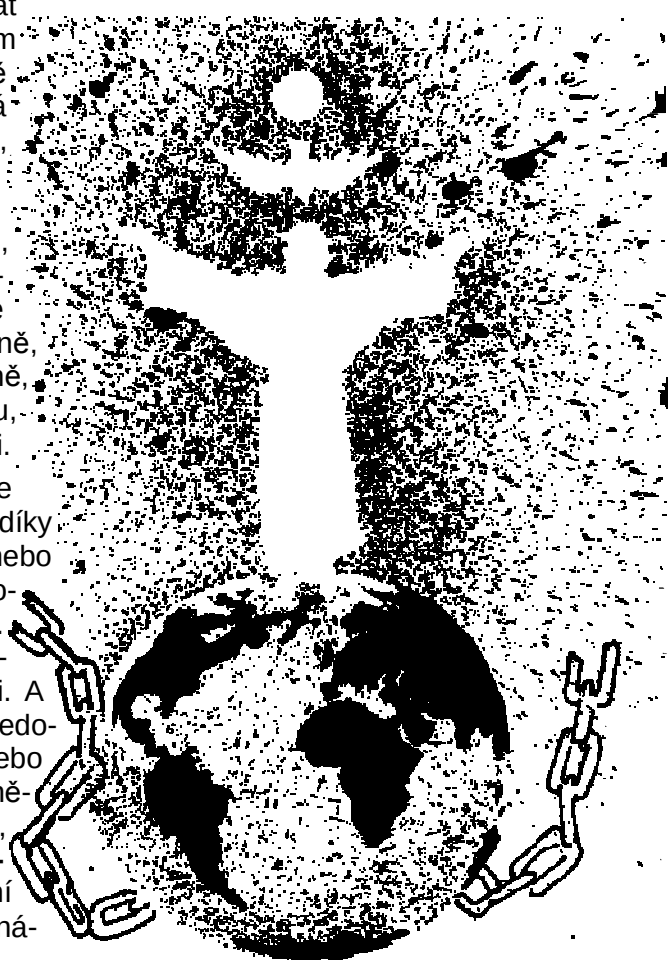
Máme nyní příležitost našim skutkem trochu více „otestovat“ tato slova.

Lothard Zenetti svou myšlenkou nás chce povzbudit, když říká:

„Lidé žijící z naděje vidí dále, lidé žijící z lásky vidí hlouběji, a lidé žijící z víry vidí všechno v jiném světě.“

Přeji nám všem, aby se nám dařilo častěji říkat: „S Boží pomocí to jistě půjde!“

P. Antonín

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

POUTNÍ SLAVNOST NAŠÍ FARNOSTI

V pátek 24. srpna jsme v našem farním kostele oslavili slavnostní bohoslužbou svátek sv. Bartoloměje - apoštola a mučedníka, patrona naší farnosti. Ústřední myšlenkou bohoslužby slova a zároveň velkým odkazem tohoto světce zůstává pro nás do všech životních situací pevný a nekompromisní postoj ve víře a vytrvalost až do smrti. Mnoho kostelů v naší vlasti je tomuto světci zasvěceno, což je jistě nemalým svědectvím jeho úcty i v přechozích generacích.

Součástí oslavy svátku tohoto světce bylo i setkání celé farní rodiny, které se uskutečnilo v neděli 2. 9. v odpoledních hodinách na krásně upravené farní zahradě. Za velice pěkného slunečného počasí se tu sešlo k přátelskému posezení velké množství farníků - počínaje generací těch nejmenších až po ty, kteří si nad zašlými fotografiemi (přibližně 50 let starými) rádi zavzpomínali na dřívější život farnosti. Každý zde našel čas pro milý rozhovor s přáteli, úsměvy na tvářích a upřímné veselí bylo toho důkazem. Nechybělo ani výborné občerstvení. Muži obsluhovali gril, na němž se opékaly klobásy, liberecké párky atd., jejichž vůně vzbuzovala i pozornost sousedů. Bohatě prostřené stoly lákaly každého. Kdo nestihl upéct doma na svůj sváteční stůl poutní koláče, měl možnost zde ochutnat hned

z více druhů. Cukroví, slané pečivo, chlebičky atd. doplňovaly odpolední menu znamenitě. I na žízeň zde bylo bohatě pamatováno.

Celé odpoledne bylo provázeno příjemným zábavným programem, kterého se zhostili naši nejmenší, dále ministranti, klášterní schola - každý měl možnost přispět "s trochou do mlejna". Ti nejmenší převlečení za malé trpaslíky svojí scénkou znamenitě pobavili všechny generace - však také sklidili veliký potlesk! Klášterní schola nám zazpívala celou škálu písní - s plným nasazením a temperamentem vlastním všem účinkujícím. Svým poutavým projevem vzbudili pozornost u náhodně jdoucích lidí kolem farní zahrady. Zhlédla jsem jich několik, kteří pak přišli do našeho společenství. I na zdatné sportovce z řad ministrantů i jejich vrstevníků bylo pamatováno. V sousedství farní zahrady - v parku - si se svými tatínky zahráli fotbal.

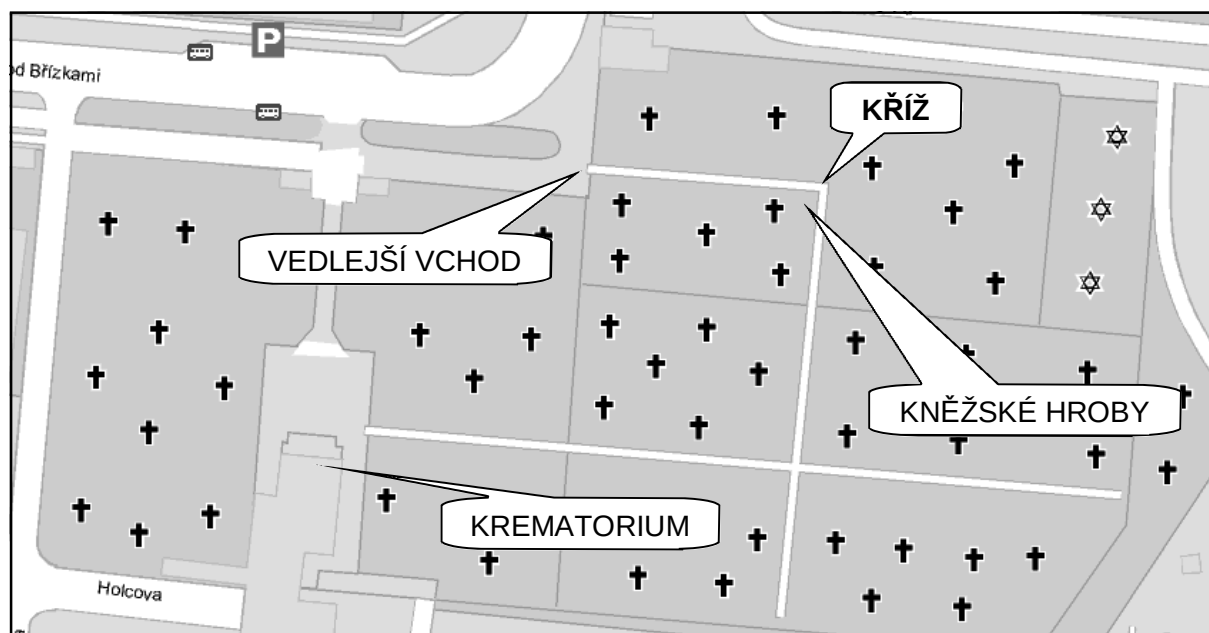
Na závěr chci poděkovat všem, kteří umožnili takto oslavit svátek sv. Bartoloměje a ujistit všechny organizátory, že se již všichni těšíme na poutní oslavu v roce 2008!!!! K tomu pouze nutno připomenout - dá-li Bůh!!!

A.H.

DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST

Letošní dušičková pobožnost bude v pátek **2. listopadu v 16.00 hod ve starší části** centrálního hřbitova. Místo setkání je označené na mapce. Chceme se sejít u kříže, který je nedaleko kněžských hrobů a společně vzpomenout na všechny naše zemřelé.

*(Z důvodu nedokončené opravy interiéru kostela v Pardubičkách pobožnost na hřbitově a následná mše svatá letos **nebude.**)*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

PASTORAČNÍ RADA—INFORMACE ZE SETKÁNÍ

Drazí bratři a sestry, ve středu 19.9. 2007 se na faře poprvé po prázdninách sešla Pastorační rada naší farnosti.

Úvodní modlitbu měl P. Antonín Forbelský.

1) Uplynulé období zhodnotil P. Antonín Forbelský:

13.05. proběhla sbírka na opravu mariánského oltáře u sv. Bartoloměje, oltář je nyní již hotov a oprava zaplácena.

19.05. proběhlo diecézní setkání dětí s otcem biskupem.

02.06. byl u Salesiánů farní Den rodin a dětský den s kouzelníkem a také fotbalový zápas, který jsme tentokrát se „Salíky“ prohráli. Hlavní přednášející Dne rodin byl P. Holub.

03.06. proběhlo 1. svaté přijímání. P. Forbelský poděkoval všem, kteří se na jeho přípravě účastnili.

09.06. přijal J. Filip Janák kněžské svěcení v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové.

16.06. Velmi pěkně a nápaditě zorganizovaná primice novokněže P. Filipa Janáka v Červeném Kostelci.

23.06. proběhl diecézní den pro děti o řeholním životě v želivském klášteře. Děti se v rámci dne seznámily i s velmi vzácnými knihami.

24.06. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele - poutní slavnost („pardubická primice“ novokněže F. Janáka)

02.09. proběhlo na nově zrekonstruované farní zahradě Svatobartolomějské poutní posezení. P. Antonín Forbelský poděkoval všem, kdo se podíleli na jeho průběhu.

08.09. proběhla 2. pouť rodin na Homol s výletem do okolí Potštejna.

16.09. v rámci celostátních Dnů evropského dědictví byly otevřeny také pardubické kostely. Kostel sv. Bartoloměje navštívilo asi 400 lidí, v rámci dne bylo pouštěno video z archeologického průzkumu hrobky Pernštejnů, přednáška „Misie do Střední Evropy“ a koncert žáků konzervatoře vedený prof. Ku-

chválkem. V klášterním kostele připravila schola záznam svých nahrávek spojený s výstavou fotografií, kostel navštívilo asi 200 lidí a kostel sv. Jana Křtitele si prohlédlo asi 100 lidí.

23.09. proběhla poutní slavnost v Mikulovicích a koncert klášterní scholy.

26.09. se uskutečnilo 1. setkání biřmovanců.

2) Výhledy pro letošní rok v jednotlivých věkových skupinách

– Letos začalo setkávání předpředškoláků podle metodického programu z Prahy – vede paní Kateřina Kučerová.

– Setkávání předškoláků bude pokračovat a vede je paní Zbrojová.

– Výuka náboženství se zatím ladí se Salesiány.

– Ministranty čeká pouť na Libici 29. 9. a diecézní setkání ministrantů na Vesmíru 12.-14.10. a ministrantské sliby 11.11.

– Vysokoškoláci: od 3. 10. pokračuje setkávání během semestru. Začala se dařit i větší spolupráce s vedením Univerzity a byl přidán odkaz na univerzitní web.

– Setkávání dospělých začne od 4.10.

– Pondělní večery u sv. Jana budou pokračovat. 19.11. bude přednáška P. Vacka na téma: Má Bůh rád přemýšlivé lidi?

– Adorace: Zatím tiché – účast je nižší a nebyl splněn původní záměr, že bude navštěvována maminkami a členy mladých rodin, kteří se musí u dětí střídat.

– Jáhni a akolyté v rámci svých setkávání připravují program zabezpečení bohoslužeb, předávání zkušeností a vytvoření zázemí pro další akolyty.

– Mariánské večery budou každé úterý stejně jako v minulém školním roce.

– Biblické hodiny budou probíhat každou středu po mši svaté. V jejich vedení se bude střídat P. Slámečka a nový J. Míla Brhel. P. Slámečka
(Pokračování na stránce 4)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze stránky 3)

- bude pokračovat s teologickými přednáškami a J. Míla by chtěl přednést biblickou exegezi sv. Pavla. Jako samozřejmé vidí oba možnost diskuse k tématu.
- Akce „nedělní kafe“ se zatím ujala mezi staršími – každou neděli slouží paní Ing. Novotná a paní Jiroutová.
- V sobotu se setkávají maminky v rámci hnutí modlitby matek. V Pardubicích existují tři skupinky mladší maminky, babičky a tatínci a maminky u Salesiánů.
- K přípravě na křest dospělých se přihlásilo zatím 5 dívek. 22. 3. 2008 přijmou svátost křtu.
- Na přípravu k biřmování se přihlásilo 12 lidí. Setkání probíhají ve středu - jednou příprava na křest a jednou na biřmování.
- 20. 10. proběhne akce Modlitební most, k této akci chystají rodiny výrobu věcí na jeho podporu - výroba věcí proběhne 14. 10.
- 08. 12. adventní koncert – Soli Deo (klášter) v 19:15 hod.
- Latinská bohoslužba konaná první pátek v měsíci se vyhodnocuje.
- Lektoři: V současnosti jsou aktivní pouze asi 4 lidé.
- Charita: Bc. Tajovský informoval, že 16. 07. bylo otevřeno středisko Červánky, které je koncipované jako odlehčovací péče pro rodiny, které mají své seniory doma a potřebují chodit do práce. Středisko má k dispozici i mikrobusek pro dopravu seniorů. Pardubická charita má tak registrováno pět poskytovaných služeb.
- V rámci projektu podané ruce byla vybudována prádelna v Moravanech. V současnosti se hledá dodavatel prádla, je třeba cca 30-60kg.
- Charita chystá oslavu 15ti let působení v pardubickém okrese.
- Dům pokojného stáří v Rosicích: Soud Charita vyhrála a čeká se na písemný rozsudek. Mezi tím podal stejnou žalobu další ze sousedů.
- Farní zpravodaj vyjde: 14. 10.; 16. 11.; 23. 12.

3) Opravy:

- Oprava fasády fary se bude dělat asi měsíc a lešení se pak bude rozebírat brigádně.
- Generální oprava fasády Kostelíčka by měla být ukončena do měsíce. Oprava kostela v Mikulovicích byla ukončena.
- Kostel sv. Jiljí: chystá se dokončení odvětrávání zdiva - firma nenastoupila v termínu, ale jedná se o práci darem, takže musíme počkat.
- V klášterním kostele je nutná oprava varhan, neboť mechanismus je dožilý a stává se neopravitelným.
- V rámci celkové rekonstrukce webových stránek se chystá také dokončení a spuštění speciální stránky věnované naší partnerské farnosti v Augsburgu.

4) Lidé:

- Kostelník Erik ukončil pracovní poměr na faře a odchází pracovat k Českým drahám jako vlakvedoucí. Je proto znovu volný post kostelníka. Jedná se o pravidelnou službu hlavně v kostele sv. Bartoloměje.
- Jiří Jakoubek nastoupil do semináře.
- Ing. Netušil byl zaměstnán jako programátor na biskupství v Hradci Králové a bude se snažit vybudovat informační systém.
- U Salesiánů odešel do Ostravy P. Jindřich Čáp a místo něho přišel P. Jaroslav Trávníček.

5) Řím:

- 7. 7. 2007 Papež Benedikt XVI. schválil od 14. 9. 2007 možnost sloužit mši sv. podle misálu z roku 1962.

Další setkání farní rady proběhne ve čtvrtek 15. 11. 2007.

Zapsal ing. Jan Rohlík

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ

Na pouť na svátek sv. Václava jsme „putovali“ autobusem vypraveným z naší farnosti. V Hradci Králové jsme přibrali další poutníky. Již během cesty se naplnila předpověď meteorologů a Stará Boleslav nás vítala dešťovými kapkami. Celou slavnostní mši svatou, koncebrovanou našimi biskupy a kněžími v čele s otcem kardinálem Vlkem, jsme měli možnost sledovat na velkoplošné obrazovce, což bylo výborné, protože pohled před nás skýtal jen hustý les deštníků a kaluže vody. O to více jsme se soustředili na liturgii a vnitřněji prožívali jednotlivé části eucharistie a při zpěvu zapomínali na nepřízeň počasí. Promluva otce arcibiskupa Graubnera byla neobvyklá, ale podával v ní obraz dnešní doby, úpadku morálky, rozpad rodin, snižující se počet dětí a poukázal tím na nutnost, abychom my, věřící, žili příkladným životem a šířili pokoj a lásku. Při závěrečném zpěvu Te Deum a chorálu ke svatému Václavu jsme si uvědomovali, kde a v čem máme hledat jistoty pro další život.

Po mši svaté jsme se odebrali do kostela Nanebevzetí Panny Marie, abychom poděkovali a pomodlili se svatý růženec. Čtyři ženy z naší farnosti se předmodlávaly desátky růžence a přitom neko-

nečný zástup poutníků přicházel k vystavenému obrazu Panny Marie - Palladiu země České, aby si vyprosili pomoc a ochranu pro sebe a své blízké. Pouť jsme zakončili v bazilice svatého Václava, kde probošt staroboleslavské kapituly P. Kellnar přednášel a zasvěceně hovořil o jednotlivých obrazech, sochách, oltářích a souvislostech v této bazilice. Na závěr jsme vstoupili do krypty sv. Kosmy a Damiána, kde Hradní stráž střežila lebku svatého Václava. Před tímto symbolem a pokladem, při chvilce ztišení, se člověk neubrání vnitřnímu dojetí.

Při zpáteční cestě, naplnění hlubokými dojmy a duchovními zážitky, kdy nás z jedné strany provázel déšť a z druhé strany sluneční svit, zazářila náhle duha a v její blízkosti ještě jedna, méně znatelná, jejichž oblouky byly jako mosty smíření. Díky Bohu za vše.

Druhý den jsme jeli na vikariátní pouť za kněžskou a duchovní povolání na Libici ke svatému Vojtěchu. Tento den již bylo slunečno, ale poutníků bylo málo. Škoda!

Poutnice JČ, AP a MP

NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY FARNOSTÍ SV. BARTOLOMĚJE A SV. KONRÁDA

Milí farníci,

srdečně Vás zdravíme a v duchu hesla

„Jen ten, kdo druhého zná, mu může také rozumět.“

vám představujeme nový informační kanál mezi farnostmi sv. Bartoloměje a sv. Konráda.

Vídáme se vzájemně pouze málo a často nevíme, co ten druhý právě prožívá. Proto nás napadlo zprostředkovat pro Vás a naše přátele z Augsburgu informace v rodném jazyce a novou formou.

Co Vám nabízíme?

- pravidelné překlady farních zpravodajů Augsburgu a Pardubic
- možnost nových kontaktů na ICQ, Skype nebo Email (zaregistrujte se prosím v odkazu Kontakty)
- informace o novinkách ze všech krajů naší republiky (odkazy na webové stránky českých krajských měst)
- informace o aktuálních mezinárodních křesťanských setkáních mládeže

Podívejte se na naše webové stránky www.farnost-pardubice.cz. Snažili jsme se o maximální jednoduchost odkazů, takže pokud s internetem teprve začínáte, nemusíte se ničeho obávat.

(Pozn. REDAKCE: Vzhledem k úplné rekonstrukci webových stránek farnosti v důsledku jejich zhroutení neodpovídají následující informace skutečnosti - podrobnosti přineseme příště.)

V levém sloupečku hned na úvodní stránce uvidíte odkaz „Freundschaft/Přátelství“ a pod ním ještě další odkazy

- 4 Freundschaft/Přátelství Pardubice – Augsburg
- 4 Pfarrbrief Pardubice (D)
- 4 Zpravodaj Augsburg (CZ)

Kliknutím na tyto ikony se Vám otevrou naše webové stránky s různými tématy.

Děkujeme Vám za Váš zájem a prosíme Vás o trpělivost a ohled, protože jsme pouze amatéři a něco takového děláme poprvé. Zároveň nás ale potěší, když nám sdělíte Vaše nápady k vylepšení těchto stránek.

Doufáme, že se Vám nové webové stránky budou líbit.

Těšíme se na Vás

Markéta Rohlíková, Markéta Kalivodová,
Alžběta Hofericová, Daniela Volfová,
Marie Metelková

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ ADVENTNÍ DEN 2007

Milí farníci a přátelé,
už se zase blíží adventní doba – a
tak vás opět, jako v minulých letech,
zveme na návštěvu

FARNÍHO ADVENTNÍHO DNE.

Přijďte na setkání naší pardubické farnosti. Zazpíváme si tam společně adventní písně, poslechneme si předvánoční zamyšlení, hezkou hudbu a zpěv – a jistě se tam sejdete se známými, se kterými se rádi pobavíte. K tomu bude příležitost při posezení a občerstvení.

Svémi dobrovolnými příspěvky můžete, stejně jako loni, podpořit **dva sirotky z Afriky, země Rwanda**. Jsou to:

dívka **Angelique Uwamalyia**
a chlapec **Pacifique Bizimana**.

Oba osiřeli v roce 1994 – ve válce přišli o oba rodiče. Prosíme vás, abyste svými příspěvky pomohli zajistit prostředky na podporu těchto sirotek na rok 2008.

Tento Farní adventní den se bude konat, jako v minulých letech

**v sobotu 8. prosince 2007
od 10 do 17 hodin.**

**v salesiánském středisku mládeže
v Pardubicích, Sborovské náměstí**

Milí farníci, prosíme vás, abyste pomohli připravit a zajistit tento Farní adventní den. Vaši pomoc potřebujeme především s přípravou občerstvení – např. koláče, zákusky, chlebíčky, ovoce apod. Také uvítáme rádi vaši pomoc při vaření kávy a čaje a při obsluze účastníků, a dále při přípravě sálu před začátkem a po skončení akce.

Občerstvení můžete donést k Salesiánům, kde budeme tento Farní adventní den připravovat,

**v pátek 7. prosince od 15 do 18 hodin
nebo**

v sobotu 8. prosince od 8:30 hodin ráno.

Všechny vás zveme a těšíme se na setkání s vámi.

Za farní společenství L. Moriová, St. Jiroutová
a manželé Matyášovi.

DOKUMENT

PŘIPOMÍNKY K APOŠTOLSKÉMU LISTU „SUMMORUM PONTIFICUM“ (MOTU PROPRIO)

Motu proprio *Summorum pontificum* ve dvanácti bodech vysvětluje rozšířené povolení slavit liturgii dle misálu papeže bl. Jana XXIII. z roku 1962 v latinském jazyce. Motu proprio vychází, jak píše Svatý otec v průvodním dopise, vzhledem k úsilí o smíření s těmi, kteří nepřijali liturgii reformovanou II. vatikánským koncilem.

Chtěl bych připomenout především čl. 1, který dovoluje toto slavení jako **zvláštní formu liturgie církve**; nejedná se tedy o jakousi dvojkolejnost, ale o určitou možnost v některých případech, které jsou vyjmenovány v dalších bodech, slavit liturgii v ritu z doby před II. Vatikánským koncilem. Preferuje se především možnost jejího slavení o všedních dnech. Zdůrazňuji, že ritus misálu papeže Pavla VI. z roku 1970 je závazný pro veřejnou bohoslužbu a je tak ritem církve, tj. i ritem

v jednotlivých farnostech. Vzhledem k tomu, že kán. 905, § 1 CIC říká, že „knězi není dovoleno vícekrát než jednou za den sloužit mši svatou“, a pro dobro věřících je trvalý zvyk, aby kněz každý den sloužil mši svatou pro věřící farnosti, je možné využít povolení čl. 2 v ojedinělých případech soukromé celebrace a výjimečně za účasti lidu v případě, že bude zájem skupiny farníků. Rovněž tak není možné vzhledem k farnostem spravovaným *excurrento*, aby o nedělích a slavnostech byli zkracováni farníci o liturgii, která musí být slavena (v liturgii) dle reformy II. vatikánského koncilu. I v případě mimořádné celebrace dle předchozího ritu není dovoleno provádět žádné úpravy liturgického prostoru. Každá úprava, jak víme, vyžaduje schválení diecézní liturgické komise.

+ Mons. Dominik Duka, OP
biskup královéhradecký

Pro širší pastorační pohled můžete navštívit internetové stránky: www.pastorace.cz
http://www.pastorace.cz/index.php?typ=clanky&sel_id=1168

MINISTRANTI

MINISTRANTI V AKCI

V sobotu 22. září 2007 během kněžského svěcení v Hradci Králové v rámci asistence měli opět službu naši ministranti. Díky panu kaplanovi Tomášovi a jáhnovi Mílovi se zavčas dopravili na místo, kde v předstihu pod odborným dohledem biskupského ceremonáře prakticky procvičili vlastní službu.

Osobně musím říci, že jsem byl mile překvapen, s jakou lehkostí „naši kluci“ zvládali prostor i jednotlivé služby. Nejvíce jsem „koukal“, s jakou precizností vykonali svou službu během průvodu s evangeliářem. Nemalou měrou tak přispěli k důstojnému slavení této významné události v naší diecézi.

Moc tímto chci poděkovat rodičům za vstřícnost, důvěru a též Tomášovi a Mílovi za jejich obětavou péči o naše ministranty.

P. Antonín

POUŤ DO BOLESLAVI A NA LIBICI – ANEB „ČLOVĚK MÍNÍ...“

Tenhle znáte? „Chceš pobavit Boha? Řekni mu své plány.“ Jenže on to tak úplně vtip není. Na počátku byl úmysl jet na pouť do Staré Boleslavi s naším společenstvím. Ten se pomalu měnil v rezignaci jet tam alespoň sama. Pár dní před poutí se ukázala potřeba zajistit doprovodné vozidlo pro ty, kdo jedou na pouť na kole. Proč ne. Stačí prodat před půl rokem koupený lístek do divadla a můžu s nimi vyrazit už ve čtvrtek.

Plán byl jasný: otec Tomáš, jáhen Míla, 6 ministrantů a 3 děvčata pojedou na kole a já jim autem povezu věci. Vyjedeme ve čtvrtek, přespíme v Poděbradech na faře, v pátek dojedeme do Staré Boleslavi na pouť, pak opět přespíme v Poděbradech a v sobotu zvládneme ještě vikariátní pouť na Libici. Jenže ve čtvrtek po obědě začal vydatný déšť. Přes informační embargo vyhlášené mým mobilním telefonem se nám podařilo domluvit změnu plánu. Místo na kolech pojedeme na pouť třemi auty. Nový plán vycházel až do doby, kdy jsme během mše svaté v Boleslavi slušně promokli a většina zatoužila po návratu domů. Tento plán se hodil i promočenému Martinovi, který se k nám v Boleslavi přidal.

Sotva jsme v Poděbradech naložili věci do aut a uklidili zapůjčené prostory, obloha nad námi se vyjasnila a sluneční paprsky si začaly vyprávět vtipy o našich promočených botách. Tak jsme s vtipy začali taky. Třeba o cyklopouti na Libici. Jenže to, co jeden nadhodil jako vtip, vzali jiní vážně. A tak vznikl plán, že cyklisté vyrazí v sobotu v šest ráno na Libici. Protože nevlastním ani kolo, ani potřeb-

nou fyzickou, ale zato stávkující telefon, vstala jsem v sobotu s plánem jet na Libici vlakem. Právě, když jsem se chystala přestupovat v Kolíně, rozhodl se můj telefon změnit taktiku a dodat mi informaci, že mě od večera cyklisté marně shánějí s prosbou o další odvoz zavazadel. A tak jsem tentokrát nezměnila o 180° jen své plány, ale i směr a vrátila se do Pardubic pro auto. Pán nás opět jednou přesvědčil, jak má vše ve svých rukou:

- díky pozdějšímu odjezdu jsem mohla vzít na Libici i Blanku, která vyrazila na kole, ale musela se vrátit...
- Blanka na zpáteční cestě vystřídala Adama, kterého chytla křeč do nohy...
- při defektu kola jsme našli pomoc u kněze, který se právě vrátil ze Slovenska...

Snad si na to vše vzpomenu, až se zas budu zlobit, že nejde vše podle mého.

Ilona Fricová

KRAJSKÝ SOUD ROZHODL VE PROSPĚCH CHARITY DALŠÍ ŽALOBA

Ve věci žaloby o zdržení se výstavby Domu pokojného stáří v Rosicích nad Labem žalobců, skupiny odpůrců, jsme obdrželi dne 27. září 2007 rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pobočky Pardubice ze dne 16. srpna 2007. Tímto byl písemně potvrzen rozsudek Okresního soudu v Pardubicích, který zamítnul návrh odpůrců stavby, aby žalované Oblastní charitě Pardubice bylo uloženo zdržet se výstavby. Tímto by měly skončit průtahy se soudním řízením, které trvají již více než pět let. Na otázku, co budou odpůrci dál proti Charitě podnikat, jsme již dostali odpověď. Ihned po vynesení rozsudku podal na Charitu žalobu stejného znění jako u předešlého právě skončené-

ho soudního sporu další ze sousedů, který se prvního soudního jednání neúčastnil. Tento soused je podnikatel a má vedle plánovaného domu autopůjčovnu. Jestli tato žaloba bude mít vliv na další přípravy, popř. průtahy, se dozvíme až po jednání se stavebním úřadem, který bude muset rozhodnout, zda se jedná o účastníka řízení.

-ktaj-

MĚL ŠTĚSTÍ - VYŠEL DO SCHODŮ

Je pondělí, šest ráno, pošmourno. První den dovolené. Pospat si nebo už vstát a jít na houby? Rozhodování vyřešil telefon. Prosba. Na faře přespál pan Bezdomovec. Je potřeba se o něj postarat. Předcházející den se mu při mši opět udělalo zle. Je potlučený, v obličeji má ještě nevstřebané modřiny z předcházejících pádů. Je zesláblý a nohy mají co dělat, aby udržely jeho bolavé tělo. Je dojemně smířený. Ale hlavně - nemá kam jít.

Zdravotní sestra Charity ho ošetřila, nakrmila a omyla.

Jsme si vědomi toho, že se jedná o jednu z mnoha záležitostí, kdy musí pomoci Charita. Organizace, která řešení podobných nestandardních situací, které bezprostředně nespádají do kompetencí institucí, či různých organizací a zařízení, vnímá jako svou nepsanou povinnost.

V 6.30 hod. začíná maratón. Přebíráme pana Bezdomovce na faře a usazujeme ho v autě. Není to první setkání, už v předcházejících týdnech jsme ho doprovázeli po úřadech ve snaze zajistit mu důstojné ubytování. Byrokratický šiml pohltit nejen pana Bezdomovce, ale i úředníky, klopýtáme přes spleť překážek, klíčků, zamotáváme se do podmínek, zdůvodnění, proč něco nejde a pokud to půjde, tak až později, až se vyřeší, zaplatí toto, tamto, až, až....

Pracovník Charity nejprve odváží pana Bezdomovce k praktickému lékaři. Pak nastává zdlouhavé kolečko po mnoha odděleních v nemocnici. Z nemocnice na úřad.

"Jak to vypadá s vyřízením žádosti na ubytovnu pro pana XY?", ptá se.

"Není vyřízena, protože žádost není úplná," odpovídá úřednice.

"Ale když jsem sem s ním přišel před měsícem,

abych mu u vás pomohl žádost vyplnit a podat, aby se celý proces urychlil, vykázkala jste mě pryč s tím, že nejsem účastník řízení, a že s ním žádost sepíšete vy."

"Žádost není úplná, chybí tam to a to," trvá si na svém úřednice.

Pracovník Charity je klidný člověk zvyklý na le-dacos. V podobných situacích mu pomáhá zhluboka dýchat a nevyslovit to, co se mu dere do úst. Nebo to zaobalit do snesitelnosti. O den, týden možná měsíc později může nastat podobná situace, kdy bude nutno přijít s dalším potřebným. Raději mlčet a nezavírat si dveře. Pravidlo platné před dvaceti lety stejně jako nyní.

Pondělní maratón končí v azylovém domě. Jen tak tak to prošlo - zdravotní stav pana Bezdomovce je naštěstí natolik dobrý, že vyšel do schodů. Napasoval se do vnitřních předpisů. Kdyby byl jen o trochu méně pohyblivý, musela by mu stačit mokrá lavička v parku nebo nádraží. Protože i poslední štace má svá pravidla.

Ten pošmourný den jsem pana Bezdomovce viděla. Jsou okamžiky, které se provrtají do mozku, aby se už odtud nikdy nevytratily. Dívala jsem se na slušného, vděčného muže, kterému z očí doslova vystřelily slzy. Nepřirozeně, možná až trochu komicky - jako klaunovi v cirkusu. Ale jeho slzy byly skutečné.

-itaj-

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Papežské misijní dílo (PMD) je jednou z největších světových organizací, která se systematicky zabývá pomoci misiím. Má za úkol podporovat misijnářskou činnost v nekřesťanských oblastech. Princip činnosti PMD spočívá v tom, že každý, kdo chce z nejrůznějších koutů světa podpořit misijní činnost, přispívá do „společné pokladnice“, ze které se potom podle aktuální potřeby spravedlivě rozděluje. Nezáleží na tom, kolik člověk dává, ale že chce své srdce otevřít pro potřeby chudých. Každá sebemenší pomoc je jako semínko, ze kterého vyrůstá bohatá úroda. Pomoc může být různá – modlitba, obětování utrpení, finanční pomoc, mše.

Každý křesťan je pozván uskutečňovat Kristova slova: „Jdete do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření“ – Mk 16,15.

PMD jsou čtyři, nyní tvoří jednotu, jedinou instituci, která podléhá Kongregaci pro evangelizaci národů.

Historie a vznik PMD

Všechna čtyři Papežská misijní díla byla založená v různých obdobích a mají vlastního zakladatele nebo zakladatelku. Každé dílo si udržuje vlastní identitu, sleduje své cíle.

1. Papežské misijní dílo šíření víry bylo založeno v Lyonu roku 1822 skupinou laiků, jejíž hlavní osobou byla Marie-Pauline Jaricot. Chtěla sehnat partu, která by se modlila růženec za misie a dala na ten úmysl pár peněz. Postupně se skupinky rozrůstaly ve francouzských diecézích, potom v jiných zemích Evropy a později v Americe.

3. 5. 1922 dílo dostalo papežský status. Jeho ústředí bylo přeloženo z Lyonu do Říma. Světová misijní neděle byla ustanovená 14. dubna 1926 papežem Piem XI.

Od roku 1928 bylo postupně zřízeno v misijních zemích a v současné době existuje přibližně ve 150 zemích.

Zajišťuje systematickou pomoc nejchudším ve více než 1000 diecézích světa. Podporuje katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, školy, nemocnice, domovy pro sirotky a staré lidi, dispensária a leprostřediska, stavby a opravy kostelů a jiné. Na této pomoci se podílí téměř 650 tisíc biskupů, kněží, řeholníků, katechetů, bohoslovců a laických spolupracovníků.

2. Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola založily v roce 1829 Stephanie Bigard a její dcera Jeane v Caen. Podporovaly misionáře, seminaristy, stavbu křesť. chrámu v japonském Kyotu (bylo tam 11 000 pohanských chrámů, ani jeden křes-

ťanský). Neúnavné dámy Bigardovy sháněly fondy, organizovaly stálou podporu na výchovu misionářů, neváhaly žebrot, aby nashromáždily nadační fondy pro mladé kněze.

I toto dílo se díky podpoře Svatého stolce rozšířilo do většiny diecézí Evropy a Ameriky.

3. května dostalo oficiální název Papežské dílo. Jeho hlavní správa byla převedena v roce 1920 do Říma. Je velmi úzce spojeno s dílem šíření víry.

Zaměřuje svoji pomoc na výchovu a formaci více než 80 000 bohoslovců na misiích. Přispívá též na postgraduální studium několika desítkám studentů v Římě. Další pomoc se dostává řeholnímu dorostu, nemocným a starým kněžím, misionářům v chudých oblastech světa.

Sponzorovat bohoslovce lze modlitbou a finančním darem. Jakákoliv pomoc je vítána.

U nás není vyhlášena sbírka na toto dílo.

3. Papežské misijní dílo dětí (PMDD) bylo založeno roku 1843 biskupem de Forbin – Jansonem z Nancy, který působil mj. jako misionář v Číně. Podnětem pro založení byla pro něho situace dětí v Číně, které umíraly ve velmi raném věku nepokřtěné. Když se ukázalo, že Čína je pro dospělé křesťany příliš daleko, že je osud tamních dětí nezajímá, obrátil se biskup Janson na děti. Ty chtěly vědět, co mohou pro své vrstevníky udělat. Janson je požádal, aby se denně modlily k Panně Marii modlitbu Zdravas Maria a měsíčně ušetřily jedno penny.

Děti tyto požadavky přijaly, a tak začalo všeobecné bratrství, které pokračuje dodnes, chrání a pomáhá dětem ze všech kontinentů. PMDD byl způsob, který v srdcích dětí podporuje víru, a který jim poskytuje radost ze služby. Heslo „Děti pomáhají dětem“ způsobilo na poli apoštolátu revoluci. Misionářská činnost dětí byla bezpochyby v církevní historii něčím novým a jedinečným. Děti se staly důležitým objektem misíí a adresáty zvěstování evangelia.

Jak velké bylo překvapení biskupů a kněží, když viděli účinnou účast těch nejmenších! Od prvních měsíců po založení si bylo křesťanské společenství vědomo misionářské síly dětí, ve kterých evidentně působil Duch svatý.

PMDD přirostlo od počátku k srdci jak biskupům, tak kněžím a rychle se rozvíjelo. Již po prvním roce vznikly misijní skupiny dětí v 65 diecézích. Mnoho biskupů o tom psalo ve svých pastoračních dopisech a programech. 3. května 1922 obdrželo papežský status.

Dnes je přítomno v cca 120 zemích světa. Průměrná pomoc skrze projekty PMDD vychází ročně na

(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

200 Kč pro jedno dítě.

Každý rok se prostřednictvím PMDD zachraňuje více než 2 700 000 trpících dětí. Jedná se o děti postižené, zneužívané, unášené, ohrožené a nakažené onemocněním AIDS. Pomoc jde potřebným bez ohledu na jejich barvu pleti, vyznání či národnost, a to skrze katechetické, vzdělávací, sanitární, charitativní, sociální a život zachraňující projekty. Přispívá na stavbu a provoz mateřských a základních škol, domovů pro sirotky i leprostředisek.

Letošní pomoc PMDD z České republiky směřuje na **Madagaskar**, konkrétně na jídlo, výuku, ošetření dětí a boj proti negramotnosti a na vydávání obědů pro žáky prvního stupně. Celkem je do této pomoci zahrnuto **1 230 dětí** z rodin trpících chudobou.

V **Bangladéši** pomůžeme pro **16 431 dětí** zajistit stravu, ubytování, lékařskou péči a oblečení, knihy, studijní materiály, žákům v internátních školách dopravu, křesťanskou a školní formaci a uniformy. Projekty podpoří výuku náboženství, liturgii, fyzioterapii a školní pomůcky, mimoškolní a sportovní aktivity, odpočinkové programy vedené dobrovolníky, zaměříme se na pomoc v rodinách s tělesně nebo mentálně postiženými dětmi.

V **Malawi** pomohou naše prostředky zajišťovat provoz mateřské školy (výstavba dvou aul, kuchyně, hygienického zázemí), dále pak lékařskou a sanitární péči. Podpoříme výstavbu střediska, které bude sloužit ke vzdělání, katechezím a různým mimoškolním, duchovním i odpočinkovým aktivitám. Prostředky budou použity na nákup plechu, cementu a barev potřebných k přestavbě školy, a ta-

ké k vykopání studny u základní školy. Pomoc dostane celkem **16 100 dětí**.

V **Ugandě** finanční pomoc využijí pro **44 547 dětí** na podporu základní a sociální péče pro děti v utečeneckých táborech a výukových centrech, na výchovu sirotek a dětí bez domova, na nákup potravin a zaplacení mezd pracovníkům, na stipendium pro děti bez domova na ZŠ a SŠ.

V **Indii** svými finančními dary podpoříme dětské internáty, vzdělání, školní pomůcky, oblečení, knihy, vodu pro internát. Celkem podpoříme **640 dětí**.

Na **Srí Lanku** chceme přispět **90 dětem**, pomoci domovu pro sirotky, zajistit léky, oblečení, křesťanskou formaci a vzdělání.

Celkem bychom chtěli z ČR pomoci **79 038 dětem** v rámci **47 projektů** částkou přes **6 milionů Kč**.

1. červen je dnem papežského misijního díla dětí v ČR.

Pomoc může být přímo - finanční nebo pomoci různých aktivit PMDD - misijní klub, misijní klubko, misijní růže, pohled pro misie, misijní jarmark, misijní koláč, jeden dárek navíc, misijní kalendář...

O těchto aktivitách se zmíníme příště.

4. Papežské misijní dílo jednoty kněží a řeholníků (Papežská misijní unie) bylo založeno roku 1916 v Itálii P. Paolo Mannou, který byl na podzim roku 2001 beatifikován. Od počátku mělo schválení Svatého stolce a velmi rychle se rozšířilo ve většině diecézí světa. 28. října 1956 dostalo oficiální papežský status. Je srdcem všech misijních děl.

*Podle misijních materiálů a IKD
zpracovala ZP*

MISIJNÍ MODLITEBNÍ MOST 2007

Letos je zde opět nabídka vytvoření společného
Misijního mostu modlitby,
a to v předvečer letošní Misijní neděle,
tj. **v sobotu 20. října od 21:00 hod.**

Všichni zájemci se mohou doma či v kostele sejít,
zapálit svíčku a pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu
za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě.

V Pardubicích se sejdem
ve farním kostele sv. Bartoloměje
v sobotu 20. října ve 21:00 hod.
u oltáře Panny Marie ke společné modlitbě misijního růžence.
(Bude otevřen boční vchod od fary.)

MISIJNÍ NEDĚLE 2007 - DOPIS NÁRODNÍHO ŘEDITELE PMD

Milí přátelé,

rád bych využil této příležitosti a poděkoval Vám všem, kteří si uvědomujete důležitost misijního úsilí a zapojujete se do pomoci nejchudším. Vaše modlitby, oběti a skutky lásky úžasným způsobem přispívají do misijních pokladů Církve. Mám velkou radost, že jste během loňského roku věnovali na misie skrze Papežská misijní díla rekordních více než 25,6 milionů Kč. Díky Vám se tak našla pomoc pro 80 000 sirotků, dětských vojáků a jinak trpících dětí. Ve srovnání s předchozím rokem jste více než dvojnásobnou částkou 1,7 milionů Kč podpořili bohoslovce v misiích. Je to i proto, že se do misijní činnosti zapojujete během celého roku. Ať už členstvím v našich pěti aktivitách nebo pořádáním tradičních akcí Papežských misijních děl, jako je např. Misijní koláč, Pohled pro misie, Jeden dárek navíc, Misijní jarmark, Misijní bonbónky a Misijní den dětí. Je opravdu povzbuzením číst Vaše dopisy, ve kterých píšete, že pro misie obětujete své utrpení, odkazujete dědictví, organizujete misijní farní dny, koncerty, plesy a tábory, věnujete výtěžek z úrody a skupinka dětí dokonce vydává časopis podporující misie. Vaše láska k misiím šíří radost evangelia nejen ve vzdálených zemích, ale i u nás.

Abyste na vlastní oči viděli místa, kam pomoc posíláme, připravili jsme pro Vás Misijní kalendář 2008, putovní výstavy, Zpravodaj Papežských mi-

sijních děl, leták o životě bohoslovců – Misie zítřka a nové filmy: Srdce pro Bangladéš, Oči Malawi a Poklady misií. Každý měsíc můžete na TV NOE vidět nový hodinový Misijní magazín. Pro zájemce máme již 15 odvysílaných dílů na DVD.

Je moji milou povinností vyřídit Vám upřímné poděkování např. z Ugandy, Madagaskaru, Bangladéše, Indie a Malawi, kam Vaše dary putují. V rámci sbírky na Misijní neděli podporujete Dílo šíření víry a pomáháte stavět kostely, kaple, domovy pro staré a nemocné lidi, školy, internáty, nemocnice a útulky pro trpící a postižené. Umožňujete studium a formaci katechetů, bohoslovců a řeholníků. Vaše dary se prostřednictvím veliké řady misijních pracovníků dostávají k nejpotřebnějším. Buďte si jistí, že všichni tito lidé se za Vás dobrodince denně modlí.

Sv. otec si přeje, abychom vytvořili celosvětovou síť modliteb a na přímluvu Panny Marie si více uvědomovali své misijní poslání a povolání: být svědky Páně každým okamžikem svého života. Zapojme se tedy již v předvečer Misijní neděle ve 21:00 do Misijního mostu modlitby, zapalme svíci a modleme se za misie. Využijme nastávající Misijní neděli k opravdové štědrosti a pamatujme, že „Bůh miluje radostného dárce.“ (2 Kor 9,7)

P. Jiří Šlégr
národní ředitel PMD

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE

SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA

SLAVNOSTNÍ KONCERT

K 15. VÝROČÍ ZAHÁJENÍ ČINNOSTI

KULTURNÍ DŮM DUKLA PARDUBICE
ÚTERÝ 20. LISTOPADU 2007 v 17 HOD

*Na koncertě vystoupí
Spojené pěvecké sbory Pernštýn-Ludmila-Suk a jejich přátelé*

TŘETÍ CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ

Dnes se již potřetí v historii uskutečnil celostátní misijní kongres dětí. Tentokrát pod heslem „Pošli mě, půjdu já“.

Pro ty, kdo se s touto aktivitou ještě nesešli, připomeňme, že se jedná o vyvrcholení misijního působení dětí v rámci Papežského misijního díla v naší zemi, objevení nových inspirací a zejména uvědomění si, že to nejme my, kdo se nachází ve stavu hmotné nouze.

Tentokrát se centrem dění stala moravská metropole Brno. Na devátou hodinu ránní se z nejrůznějších koutků naší země sjely do katedrály sv. Petra a Pavla stovky mladých, aby společně prožily krásné chvíle s Bohem. Centrum Brna se na jeden den proměnilo v pětici kontinentů. Okolí pěti největších brněnských kostelů se tak stalo misijním územím pro mladé hlasatele evangelia, kteří formou nejrůznějších disciplín připomínajících činnost misionářů ukázali, že se nespokojí jen s lacinou a povrchní zábavou.

Odpoledne se účastníci opět vrátili do katedrály k prožití slavnostní mše svaté, které předsedal apoštolský nuncius v ČR, otec Diego Causero. V nádherném komponovaném pásmu ukázali mladí krásu Církve, velikost kříže a nutnost bratrské pomoci potřebným. Prožili jsme opravdu velkolepou oslavu Božího díla, které stále rok od roku vydává bohatší plody. Děkujeme otci Jiřímu Šlégrovi, prezidentovi PMD, za jeho velkorysost, s jakou se dal Bohu tak obětavě k dispozici.

Stali jsme se svědky nepřehlédnutelného znamení dnešní doby, že se nutně musíme odpoutat od sebe a pomoci těm, kteří na naši pomoc čekají. Stovky mladých nás přesvědčily o tom, že je to možné a stávají se tak novou nadějí lidstva.

Z naší farnosti se kongresu zúčastnilo devět dětí za doprovodu rodičů.

-rn-

Další informace o PMD najdete na <http://www.misijnidila.cz>

INZERÁTY

Byt 2+1/L v osobním vl., 45m² (+6m² lodžie) v panel.domě v Pardubicích – Polabinách III (120m od 1. zastávky MHD od hl. nádraží ČD) **PRODÁM (nebo vyměním za pražský, event. olomoucký) zájemci, který osobně potřebuje byt:**

Byt ve vyšším. patře s dvěma výtahy má plyn, telef. příp, levné dálkové vytápění (z Opatovic). Je velmi dobře udržovaný v původním stavu z r. 1972 - vyjma nových plastových oken. Lodžii s krásným výhledem do centra, ale přístupnou pouze ze společné chodby, je aktuálně možno prosklít.

Byt aktuálně volný do týdne.

Tržní min. cena nemovitosti je 1 310 tis. Kč. Možnost úhrady i hypot. apod. úvěrem (+ k dispozici advokát k smlouvě a zajištění převodu za cca 12 tis. Kč, tak aby celková cena byla do 1324 tis. Kč).

Slevu max. 3%, (tj na 1 270 tis.) možno dohodnout při referencích (např. církve o spol. potřebnosti, seriózních vztazích k spolubydlícím...); vyšší sleva možná jen při zajištění levného bytu v Praze (event. Olomouci)

Jsem členem Sekul. františkánského řádu.

Podrobné údaje a nákres zašlu. Čas na rozvahu rozhodnutí po návštěvě bytu: max. 3 dny.

Kontakt: e-mail: avegratiaplana@seznam.cz; sms na 722 583 369.

Hledáme podnájem pro studenta univerzity. Od listopadu 2007.

Mobil: 604 807 831.

II. POUŤ RODIN PARDUBICKÉ FARNOSTI

V sobotu 8. září na svátek Narození Panny Marie se vypravilo několik pardubických rodin, již podruhé na pouť pod vedením otce Antonína, tentokrát do kostela Panny Marie Bolestné na Homoli. Toto malebné poutní místo se nachází asi šest kilometrů severně od Chocně na kopci, kam vedou široké schody ze 153 stupňů a 16 odpočívadel, podle počtu Zdravasů a Otčenášů růžence.

Mši svatou celebroidal otec Antonín spolu s otci Tomášem Kvasničkou a Filipem Janákem a jáhnem Mílou Brhelem. V homilii otec Filip vybídl především děti k fantazii a nápaditosti, jak udělat Panně Marii k narození nám radost. V odpoledním programu k tomu měly hned několik příležitostí.

Další zastavení se konalo na veřejném tábořišti pod hradem Potštejn, kde jsme se rozdělili do dvou skupinek. Mezitím nás Lukáš Fibich ohromil svou zručností v řízení modelu akrobatického letadla. Jedna skupina poutníků se vydala na hrad Potštejn. Ti, kteří již hrad dříve navštívili vyrazili na pěší turis-

tický okruh krajinou pod hradem. Počasí si s námi trochu zahrávalo a tak jsme se všichni těšili na společné posezení u táboráku a opékání buřtů. Po doplnění energie si část mužské populace změřila síly ve fotbalovém klání, zatímco ostatní buď fandili nebo využili čas k přátelskému rozhovoru.

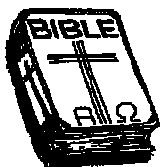
Byla to opravdu milá příležitost jak společně strávit čas a obohatit duši i tělo o nezapomenutelné zážitky. Doufáme, že v této tradici budeme i příští rok pokračovat, a zveme tímto všechny, kdo by se k nám rádi připojili.

Netušilovi

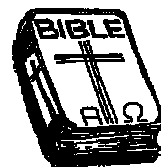
SETKÁNÍ LEKTORŮ

Chtěl bych pozdravit všechny lektory, kteří během letošní postní doby se účastnili kurzu a nabídli svou službu ve prospěch celé naší farnosti. Z praxe služby jáhnů a akolytů naší farnosti je vidět krásná zkušenost, jak je dobré služby ve farnosti s předstihem domlouvat, a tudíž pak „každý“ ví, kdy má „službu“ a může si naplánovat vše ostatní.

Chci vás tímto pozvat na setkání lektorů, které se uskuteční

v neděli 28. 10. 2007 v 18.00 hod na faře,

během kterého si vyměníme zkušenosti se službou lektora v naší farnosti a také si naplánujeme službu lektora pro nastávající měsíce. Pokud nebude pro vás možné se zúčastnit tohoto setkání, bude možné se zastavit po tomto setkání na faře (během služby v kanceláři) a naplánovat konkrétní termín vaší služby.

Za vaši dosavadní službu lektora v naší farnosti vám děkuji a těším se na setkání.

P. Antonín

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ HNUTÍ MODLITBY MATEK

„Na tvých hradbách, Jeruzaléme, jsem ustanovil strážce“ (Iz 62,6)

motto setkání

Třetí zářijový víkend se v Brně konalo Celonárodní setkání hnutí Modlitby matek.

Z Pardubic jsme se v sobotu, na svátek Panny Marie Bolestné, vydali dvě maminky a otec Antonín. Cestou se k nám ještě přidaly dvě maminky z Horního Jelení. Setkání se konalo v Kongresovém sále u ombudsmana. Protože jsme přijeli poměrně brzy, mohli jsme se vydat prohlédnout si okolí – Špilberk a nahlédnout do pravoslavného kostela sv. Václava, kde právě probíhala bohoslužba doprovázená krásnými zpěvy.

Program setkání začal chválami a písněmi, představením a přivítáním hostů z Čech i zahraničí. Tak jako loni, přijela Jana Pajanová, koordinátorka Modliteb matek ze Slovenska a letos také Galina Boltovská, koordinátorka hnutí z Ruska. Ze Slovenska

přijel také koordinátor Modliteb otců Ivan Mela. Hnutí Modlitby otců sdružuje duchovní i fyzické otce s cílem modlit se za svět, za pokoj v rodinách a za to, aby muži přijali svou pravou úlohu a ukázali, co skutečně znamená "být otcem".

Po krátké přestávce následovala přednáška s. Veroniky Barátové z Komunity Blahoslavenství o Panně Marii, o jejím Fiat! při přijímání posláním být matkou i při ukřižování jejího syna, o Boží lásce k nám, o poslání ženy. Svatý Otec Jan Pavel II. napsal v roce 1988 encykliku *Mulieris dignitatem* - O důstojnosti ženy - pro biskupy, kněze a všechen lid, abychom pochopili, že i žena je stvořena k Božímu obrazu a On jí dal důstojnost. Tělo Krista tvoří muž a žena v jednotě.

Následovala svědectví o Božím působení. Vystoupila zde maminka, které se narodila slepá dcera. Po čase se zjistilo, že má autismus a je i mentálně postižena. Genetickým vyšetřením se zjistilo, že se nejedná o dědičnost, ale věc čistě náhodnou. Proto se tito manželé rozhodli mít další děti. Narodily se jim postupně dvě zdravé děti. Protože vždy toužili mít dětí víc, chtěli ještě jedno. Narodil se jim chlapec, který byl opět slepý a autista. Tato

maminka hovořila s naprostou pokorou o počátečním těžkém smířování se s tímto křížem. I když život lehký nemají, dnes jsou se vším smířeni, protože Bůh ví, proč to tak je, milují své děti a berou denní obtíže s velkou statečností. O své zkušenosti hovořil také Ivan Mela se svou manželkou, kterým se po třech zdravých dětech narodila holčička s Downovým syndromem. I oni se s tím těžce vyrovnávali. S Boží pomocí to však dokázali a dnes z ní mají velkou radost. Tuto roční dceru měli na setkání s sebou. Byla to velmi milá, roztomilá a družná holčička, která se nikoho nebála. Po vyslechnutí takovýchto svědectví si mnohá z nás uvědomila, že naše každodenní starosti, kterým

často přikládáme důležitost, nejsou proti tomu, co prožívají tyto rodiny, nic tak strašného a že s velkou vírou a Boží pomocí se dají zvládnout i situace, které nám často připadají jako nezvládnutelné.

Oběd byl v poměrně vzdálené restauraci, takže po dopoled-

ni, kdy jsme jen seděli, jsme se alespoň pěkně prošli a viděli kousek Brna. V této volné chvíli byla též možnost ztišení, adorace nebo svátosti smíření.

Další program byl rozdělen. Otcové, kterých přijelo 9, měli možnost setkat se s Ivanem Melou a maminky zhlédnout Popelku Nazaretskou v podání scholy z Dubňan. Bylo to velmi pěkné provedení proložené písněmi.

Ve čtyři hodiny se všichni sešli na mši svaté. Mši svatou sloužili čtyři kněží (i náš otec Antonín). Během mše svaté byla vložena také modlitba matek, i s odevzdáním lístečků do košíčku se jmény těch, za které Pána prosíme. Toto byla chvíle, kdy se mnohá maminka neubránila dojetí. Na konci mše svaté byla krátká adorace s následným požehnáním.

Po večeři ve formě agapé byl celý tento den ukončen modlitbami za uzdravení, které vedla Jana Ungrová.

Již za hluboké tmy jsme opouštěli Brno plni všeho, co jsme ten den prožili a vyslechli, s uvědoměním si velké Boží lásky, kterou k nám Bůh má.

NÁBOŽENSKÁ VÝCHOVA V RODINĚ

Katecheze pro diecézní pout' v Malých Svatoňovicích v sobotu 18. srpna 2007

P. Jiří Pešek

ÚVOD

Na začátek malou příhodu ze života rodiny: *"Tati, kde má čert manželku?" "Adámku, ten je tak zlý, že by s ním žádná nevydržela." "Aha." (Adam odchází a tatínek si říká, jak to skvěle vyřešil. Avšak Adam se za pár minut vrací s otázkou.) "A kde má Bůh manželku, když je tak hodnej?" ...*

Já sám jsem náboženskou výchovu v rodině neměl, protože jsem konvertita, a ani ji v rámci rodiny nepraktikuji, protože jsem kněz. V oblasti křesťanské výchovy se pohybuji v rámci svého současného studia a čerpám také ze zkušenosti, kterou jsem získal v 5 letech pastorače na Skutečsku. V poslední době jsem také sondoval u některých rodin, jak to s výchovou svých dětí dělají.

Mé povídání má tři části: vyhodnocení současné situace na poli náboženské výchovy, nahlédnutí do situace a perspektivy křesťanské rodiny a pak hledání odpovědí na nejdůležitější otázky v této oblasti včetně několika praktických návrhů na vylepšení současné praxe.

1. SITUACE NA POLI NÁBOŽENSKÉ VÝCHOVY

Náboženské výchovné instituce byly vždycky minimálně tři: **rodina, škola, církev**. Dříve ve společnosti jednolitě to fungovalo, tyto instituce se vzájemně podporovaly a doplňovaly, ale dnes?

Hovoří se o krizi institucí, která zasáhla také tyto zprostředkovatele křesťanské výchovy.

CÍRKEV: Křesťanské prostředí již není dávno samozřejmé a stát se dnes křesťanem už není auto-

matické. V této situaci řada lidí žije své náboženské přesvědčení nezávisle na církvi a nebo aspoň velmi subjektivně. Co se týká dětí, církev pociťuje velké potíže při předávání víry novým generacím. Řada dětí po prvním svatém přijímání či po prvním stupni základní školy opouští kostely i hodiny náboženství. A další mladí mizí při získání dospělosti a nezávislosti. To má celou řadu příčin, jak ze strany církve, tak ze strany společnosti. Každopádně je tato situace výzvou, která se týká nejen naší republiky, ale i zbytku Evropy.

ŠKOLY: Škola se stala institucí, která jen velmi omezeně vnímá potřebu kultivovat duchovní rozměr člověka, a tak můžeme být rádi, že aspoň na některých školách je možné učit náboženství nebo tam přijít na besedu. Školy samy vnímají, že ve svém úkolu nejen vzdělávat, ale i vychovávat, pokulhávají. Tak vznikají pokusy o reformu celého přístupu, do nějž chceme jako církev také přispět.

RODINY: Podobně i v mnoha rodinách panuje nejistota ohledně úkolu nábožensky vychovávat děti, ačkoliv rodiče jsou křesťané a děti pokřtěny. V mnoha rodinách panuje ohledně posvátných věcí hluboké mlčení, typické pro sekularizovanou společnost.

Dalším zlovykem, který souvisí s předchozím, je delegování náboženské výchovy na katechetu či kněze. Ti pak mají k dispozici jednu hodinu náboženství týdně, a kontakt s farním společenstvím je často omezen jen na nedělní bohoslužbu. Je zřejmé, že pouze na tomto základě předávání víry nemůže fungovat. Tímto způsobem tu naši církev pohřbíváme i s celým bohatstvím víry, které předává.

Máme tu však ještě další, stále mocnější výchova-

(Pokračování na stránce 16)

RODINY

(Pokračování ze stránky 15)

tele:

PARTA VRSTEVNÍKŮ: tedy společnost lidí sobě rovných, kteří se vzájemně ovlivňují v dobrém i zlém. To s sebou nese jevy jako přizpůsobování se druhým a vládnoucím módám, podřizování se vůdci,... Na jednu stranu jde o pozitivní věc, protože toto nové zázemí pomáhá mladému člověku odpoutávat se od rodiny, osamostatňovat se a získávat nový prostor a nové bohatství vztahů. Na druhou stranu ale každá parta přináší nová nebezpečí, která rodiče zpravidla nesou velmi těžce. Velmi záleží na tom, jaký má ta parta program: podle sociologů jsou nejblahodárnější aktivitou mládeže pobyty v přírodě a naopak nejrizikovějším způsobem trávení času jsou diskotéky. Pokud se partou vašeho potomka stane dobré křesťanské společenství, tak to je neocenitelná věc, která zúročí vše dobré, co si dítě z domu přináší, a pomáhá mu dále růst a dospívat v kontaktu s vírou. Pokud u vás nefunguje křesťanské společenství mládeže, je dobré, aby jste svým dětem v určitém věku přerodu víry pomohli navázat vztahy s o něco staršími křesťany, protože právě k nim mají v té době mnohem větší důvěru než k vám.

Další vychovatele máte přímo doma: **MÉDIA** jako televize a internet. Média, která vstoupila do na-

ších domácností, proměnila naši mentalitu. Máme sklon jim ve všem věřit, jejich programy považovat za důležité. Přebíráme do svého chování to, co vidíme u modelů, které nám představují. Časté střídání programů nám pomáhá rychle zapomínat a časté sledování televize okrádá děti o fantazii. Náboženství se tak pro řadu pokřtěných stává jen jedním z kulturních pořadů, takřka okrajovým divadelním představením. Na internetu mladý člověk často surfuje po světě bez jakéhokoliv cíle, unášen svými pocity, začíná zapomínat na principy logického myšlenkového postupu (hypertextová logika), může se stát závislým na tomto virtuálním světě, na virtuálních vztazích, na hrách plných ničení a násilností, apod. Není divu, že pak přicházejí zkrátka tak důležité věci jako normální mezilidské vztahy, prostor pro vztah k Bohu, živé a plodné prožívání víry v každodenním životě - v modlitbě i ve službě.

V tomto smyslu se naděje církve logicky obrací právě na křesťanské rodiny jako na první vychovatele ve víře. Právě v nich má být na prvním místě zbořena bariéra ticha, kterou se vyhýbáme úkolu nábožensky kultivovat a vzdělávat sebe i druhé. I když se rodina často nachází v nesnadných podmínkách, její výchova dává nenahraditelný základ novým křesťanským generacím.

SETKÁVÁNÍ RODIN

Tak jako v minulém roce chceme nabídnout možnost setkávání pro rodiny s dětmi. Jak již bylo v předchozích letech avizováno – cílem těchto setkání je nabídnout prostor zejména těm, kteří mají zájem vzájemně se poznávat a to bez nutnosti vázat se na nějakou uzavřenou skupinu lidí. Tomu bývá také přizpůsoben program – nejedná se nám jen o to, jak jen zabavit děti, ale abychom se o sobě třeba i něco dozvěděli.

Níže uvádíme předběžný seznam plánovaných akcí. Co se týká termínů, ty by měly být stanoveny skutečně „napevno“ (samozřejmě nemůžeme vyloučit nějakou mimořádnost), uvedený program je skutečně orientační a to v závislosti například na počasí, či na konkrétním zájmu lidí, kteří se setkávání zúčastňují.

NÁVRH TERMÍNU	POPIS AKCE
14. 10. 2007	příprava na Misijní neděli - setkání na faře, výroba předmětů
25. 11. 2007	Pokračování historické procházky Pardubicemi se soutěžími
24. 2. 2008	dětský karneval
16. 3. 2008	jarní procházka s hrami v přírodě na Květnou neděli
27. 4. 2008	program bude upřesněn
15. 6. 2008	stopovaná (aneb výlet do přírody s hrami)

Na jednotlivé akce budeme ještě průběžně upozorňovat na nedělních mších zpravidla jeden až dva týdny před konáním každé akce.

PRÁZDNINY NA HOJEŠÍNĚ

Poslední prázdninový týden strávily některé rodiny naší farnosti na Hoješíně u Seče. A co všechno se dá zažít s našimi batolátky, předškoláky a mladšími školáky? Posuďte sami.

Celým táborem nás provázeli skřítkové a víly pozemských živlů (země, vody, vzduchu, ohně,...) a vůbec všechna zvířátka, se kterými jsme se přijeli kamarádit. Na důkaz vzájemného přátelství jsme hned první den otiskli ručičky všech dětí, tatínků a maminek na naši táborovou vlajku, kterou jsme každý den během nástupu vyvěšovali. K tomu vždy zazněla společná „hymna“ o trpaslících.

V neděli jsme měli díky našemu Otci Tomášovi možnost prožít mši sv. v přírodě, také jsme oslavili Ondrovy 9.narozeniny (dort nechyběl!) a vydali se po stopách lesní víly (teta Iva). Foukacími fixami, které od ní děti dostaly, si potom každý ozdobil tričko dle vlastní fantazie. Po večerním nástupu jsme se rozloučili s našimi tatínky, kteří museli v týdnu do práce.

V pondělí jsme podnikli celodenní výlet do Klokočova k 1000-leté lípě, která v sobě ukrývala poklad – dřevěné lodičky. Ty jsme ještě vylepšili a sputili na vodu přehrady Seč. Cestou domů jsme nasbírali pro vodníka knoflíky, které se mu poztrácelý, a ty pak navlékli na vlasec.

Úterý bylo ve znamení odpočinku?! – nejen děti, ale i maminky poctivě trénovaly různé dovednosti na olympiádu (chůďa, švihadlo,...). Odpoledne jsme v lese navštívili vodní vílu a chobotnici (teta Jana) – převlek byl tak věrný, že některé děti měly

slzy „na krajíčku“.

Největším středním zážitkem se stal odpolední karneval na louce, kde se proháněly při veselé hudbě všechny možné masky, strašidla a zvířátka. Večer jsme se nechali vtáhnout do pohádky o perníkové chaloupce a nakonec jsme si pochutnali i na sladkých perníčcích baby Jagy.

Čtvrtečním programem nás provázela větrná víla, na jejímž „plášti“ (část bývalého létacího balónu) jsme houpali míčky a poté spolu dováděli, a ohnivec, který nás naučil rozdělávat oheň lupou a křesáním. Děti však také křikem probudily ohnivého draka (strejda Jirka), který je pronásledoval celou cestu domů. S našimi tatínky tento den přijel též Otec Antonín s jáhnem Mílou, kteří s námi oslavili druhou mši sv., a též se zúčastnili večerního tábora. Při jeho slavnostním zahájení naše děti zahrály scénku „trpasličí svatba“, která získala jak obdiv diváků, tak „fotoreportérů.“

V pátek nás skřítek Rejpal a víla Země učili malovat na kamínky. Při následném rozdělávání cen za úkoly celého týdne nás velmi potěšilo, že se děti pod vedením tety Blanky podělily bez hádek a pláče.

Společný týden byl pro nás všechny velkým zážitkem, což mě potvrdily i děti, když si nadále zpívaly naši „hymnu“ s trpasličími čepičkami na hlavě. Vřelé díky našim obětavým maminkám, které se podílely na celém programu, vaření a opatrování našich robátek.

MR

Vážení čtenáři, v posledním vydání Zpravodaje před prázdninami se uzavřel rozsáhlý seriál – Kapitoly z historie duchovní hudby. Na tomto místě se budete nyní setkávat s volným cyklem článků o problematice chrámové hudby. Pokusím se nahlédnout jednotlivé aspekty jejího působení v liturgii, např. jak o ní hovoří církevní dokumenty, jaké je její místo a úloha v liturgii, tradice, prostředky a umělecký záběr duchovní hudby.

Na úvod si dovoluji zařadit výběr z myšlenek Svátého Otce Benedikta XVI., jehož blízký a vytrýbený vztah k duchovní hudbě je dostatečně znám.

Výňatek z textu – Sacramentum caritatis (Postsynodální apoštolská exhortace Svátého Otce Benedikta XVI. o eucharistii, která je pramenem a vyvrcholením života a posláním církve)

Článek 42. Liturgický zpěv:

„Důležité místo v ars celebrandi zaujímá liturgický zpěv. Boží lid shromážděný ke slavení zpívá Boží chválu. Církev ve své dvoutisícileté historii vytvořila a dosud vytváří hudbu a zpěvy, jež představují dědictví víry a lásky, které se nesmí ztratit. V liturgii nemůžeme říct, že všechny zpěvy jsou stejně dobré. V této souvislosti je nutné se vyhýbat povrchním improvizacím nebo zavádění hudebních druhů, které neberou ohled na smysl liturgie. Zpěv se má ve své vlastnosti jako liturgický prvek zapojit do zvláštní formy celebrování. A proto všechno – v textu, v melodii a v provedení – musí odpovídat smyslu slaveného tajemství, částem obřadu a liturgickým obdobím. Nakonec bych byl rád, i když беру ohled na různá zaměření a chvályhodné rozmanité tradice, aby byl podle prosby synodních otců náležitě uplatňován gregoriánský chorál, protože je to vlastní zpěv římské liturgie.“

(Převzato z časopisu *Varhaník*, text z čas. *Monitor* 8/2007)

Výňatek z textu – Duch liturgie

„Ve vývoji liturgické hudby můžeme pozorovat paralelu obrazů. Východ – v byzantské oblasti – zůstal u čistě vokální hudby. Její mužské sbory, zvláště na slovanském území, se svou posvátnou důstojností a pokojnou atmosférou dotýkají srdce a činí eucharistii slavností víry. Na Západě se dědictví uchovaných textů v gregoriánském chorálu rozvinulo do nové podoby, jež se stala určujícím měřítkem pro musica sacra – pro podobu církevní bohoslužby. V pozdním středověku se pak rozvinula do polyfonie a do bohoslužby vstupují nástroje – veskrze právem, neboť kostel není pouze pokračováním synagogy, ale pojímá do sebe také realitu

z paschy Kristovy, zobrazenou v chrámu. Tridentský koncil jasně stanovil rozdíl mezi světskou a sakrální hudbou. Období baroka (různým způsobem v katolické a protestantské oblasti) pozoruhodným způsobem našlo ještě jednou jednotu liturgické a světské hudby, která umožnila, aby do služby uctívání Pána mohl vstoupit veškerý jas hudby, s nímž se na tomto vrcholu kulturních dějin setkáváme. Když v chrámě slyšíme Bacha nebo Mozarta, vždy podivuhodným způsobem cítíme, co znamená gloria Dei – sláva Boží. Jde o mystérium nekonečné krásy, která nám umožňuje zakoušet Boží přítomnost živěji a opravdověji, než by to dokázalo sebedelší kázání. Jistě, hrozí vpád virtuóznosti a marnivosti umění, jež se už nezakládá na službě celku, nýbrž chce do popředí postavit sebe sama. To v 19. století vedlo až k tomu, že sakrální hudba získala operní ráz, jehož prvky se pak pokusil odstranit Pius X. (Motu proprio r.1903). Za zdroj liturgické hudby prohlásil gregoriánský chorál a velkou polyfonii ztělesňovanou Palestrinovým dílem. Liturgická hudba má být napříště jasně rozlišitelná od obecné duchovní hudby, podobně jako má výtvarné umění v liturgii podléhat jiným měřítkům než obecné náboženské umění. Umění má v liturgii zcela specifický účel a právě díky jemu se stává zdrojem kultury, za kterou ostatně kultu vděčíme.“

(Z knihy - Josef Ratzinger: „Duch liturgie“)

Připravil J. Kuchválek

AHÓÓÓJ DEVÁŤÁCI A STŘEDOŠKOLÁCI!

Rádi zpíváte, či na něco hrajete?

Tak to přijďte **v liché čtvrtky**

v 17:30 na faru (učebna přízemí).

A co tam? No, dozvíte se, jaké další způsoby přiblížení se našemu

Taťuldovi – Pánu Bohu – existují.

Skrze modlitbu, písně, tance, ale hlavně skrze dalšího člověka.

Přijďte, budeme se na vás móóóc těšit!

Marci a Mart'a

Termíny:

- 11. 10. – fara
- 08. 11. – fara
- 22. 11. – salesiáni
- 06. 12. – fara
- 20. 12. – salesiáni
- 03. 01. – fara
- 17. 01. – salesiáni
- 31. 01. – fara

DAR TALENTU

V posledním měsíci jsme se z médií opět dozvěděli mnoho více či méně důležitých (či zajímavých) zpráv, nicméně byly tři takové, které naší pozornosti asi jen tak neunikly a nezapadly ve zmeti těch nepodstatných.

6. září brzo ráno zemřel král italské opery, fenomenální tenorista, jeden z nejvýraznějších hudebních zjevů moderní doby, Maestro Luciano Pavarotti. Téhož dne odpoledne – náhle a nečekaně – po tragické nehodě zhasl život nadějného pardubického hokejového obránce Martina Čecha. O dvanáct dní později, 18. září, se česká veřejnost s těžkým srdcem loučila s generací oblíbeným divadelním a filmovým hercem panem Josefem Vinklářem.

Noviny i televize přinesly mnoho článků a reportáží, v nichž se snažily vystihnout přednosti a zásluhy výše jmenovaných. Nechci tady v tomto duchu vystupovat a omílat již stokrát řečené, nicméně mi dovolu, abych souběhu těchto událostí dodal jakýsi společný rámec.

Ptáte se, milí přátelé, proč zrovna tohle téma otvírá na stránkách našeho Farního zpravodaje? Důvody jsou hned dva. Jeden – přiznám se – veskrze osobní. Zasáhla mě smrt Luciana Pavarottiho – on to byl, kdo stál u mých hudebních začátků a své dětství mám mj. spojeno s poslechem jeho árií z (tehdy ještě) gramofonových desek. Zasáhla mě smrt Martina Čecha – ačkoli jsem spíše pasivním hokejovým nadšencem, naprosto mě fascinovala jednota a semknutost hokejového týmu i fanoušků, kteří se jeho nešťastný odchod snažili nést a unést. K Pardubicím jako hokejovému městu se vzhlíží s úctou mj. i proto, jak fanoušci za svůj klub „dýchají“. Po Martinově smrti byste asi těžko hledali výmluvnější důkaz potvrzující tuto pravdu. Jeho skon s sebou navíc nesl hořkou příměs: Martin zemřel v 31(!) letech, doma se již staral o malou dcerku. Zasáhla mě smrt Josefa Vinkláře – ano, média neopomněla do omrzení zmiňovat jeho seriálové působení v Nemocnici na kraji města, jenže Josef Vinklář byl především špičkovým filmovým a divadelním hercem, který svůj život spojil s naší první scénou, dokázal plně využít daru svého krásného hlasu v rozhlase a dabingu, byl zkrátka jedním z posledních herců „staré školy“ - těch herců, jimž je i naše generace dvacátníků vděčná, že je

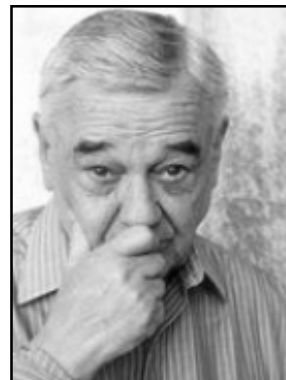
ještě vidí při práci (z těch dosud žijících mě napadá Radovan Lukavský).

Druhý důvod, proč o tom tady teď píšu, mi tak nějak spontánně vytanul na mysli ve chvíli, kdy jsme s mým kamarádem Davidem stáli u sochy hokejisty před pardubickou ČEZ Arénou a modlili se za Martina a jeho rodinu. Ačkoli se spolu pánové Pavarotti, Čech a Vinklář asi sotvakdy setkali, pro mě to byly osobnosti, kterých jsem si vážil (a vážím) – za to, co dokázaly ve svém oboru a co svou prací a svým nadšením pro věc říkaly nám ostatním. Všichni pánové byli nepochybně obdarováni od Boha talentem a ve svém UMĚNÍ (a nemyslete si, toto označení plně platí i pro hokej) se snažili dosáhnout maxima podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Jejich píle a zarputilost je vynesla mezi ty nejlepší – a nám, „běžným“ lidem, s nimi bylo dobře, protože nám dokázali připravit nejednu hezkou chvíli.

Milí přátelé, a jak se snažíme my? Vždyť nemůžeme být zrovna herci, hudebníci či sportovci, aby o nás věděl celý svět. Ale i my jsme přece voláni k tomu, abychom ve svém životě rozvíjeli dary, které jsme od Boha přijali, a to včetně toho nejvzácnějšího – daru víry. Nevíme sice, jak k víře přistupovali výše jmenovaní pánové, nicméně se svými hřivnami nakládali jako ten správný hospodář – nezakopali je pod zem, ale hojně rozmnožili. Tím se nám všem vlastně stali příkladem a vzorem pro to, jak bychom s těmi našimi hřivnami měli nakládat my. Přeji sobě i vám, ať se nám to daří.

Dovolte mi mou úvahu zakončit myšlenkou Luciana Pavarottiho: když se ho jednou ptali, co říká na svůj fantastický hlas, dostalo se jim této odpovědi: „Myslím, že když jsem přicházel na svět, Bůh políbil moje hlasivky.“

Martin Beran

NAROZENINY A SVÁTKY:

4.11. Karel

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Setkání u kávy	fara - po mši sv. 9:00 hod.	
Pondělí	Setkání pro předpředškoláky p.Kučerová, tel.: 604 559 668		09:00 hod.
Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po večerní mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19:00 – 20:00 hod.
Středa	Cvičení rodičů s dětmi	Salesiánské středisko	09:15 hod.
	Biblické večery	fara	19:00 – 20:00 hod.
Čtvrtek	Předškoláci	fara	16:15 – 17:00 hod.
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 14.10.	Setkání rodin - výroba misijních dárků	fara	15:30 hod.
Po 15.10.	Přijímání intencí	fara	od 08:00 hod.
	Pondělní večery	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Čt 18.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 19.10.	Vikariátní setkání mládeže	Sezemice	18:00 hod.
So 20.10.	Fotbalové setkání	Salesiánské středisko	15:00 hod.
	Misijní modlitební most	kostel sv. Bartoloměje	21:00 hod.
Ne 21.10.	Misijní neděle - sbírka		
St 24.10.	Setkání jáhnů a akolytů	fara	19:00 hod.
So 27.10.	Kající bohoslužba pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Ne 28.10.	Končí letní čas		
	Setkání lektorů farnosti	fara	18:00 hod.
St 31.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00 hod.
Čt 01.11.	Slavnost Všech svatých		
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00 - 16:00 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Jana	16:00 - 18:00 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 02.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	Dušičková pobožnost	hřbitov (viz mapka)	16:00 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00 hod.
So 03.11.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 04.11.	Sbírka na diecézní Charitu		
Ne 11.11.	Ministrantský slib	klášterní kostel	10:00 hod.
	Latinská bohoslužba	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.
St 14.11.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Čt 15.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Setkání Pastorační rady farnosti	fara	19:00 hod.
Pá 16.11.	Přijímání intencí	fara	od 08:00 hod.
	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Ne 18.11.	Sbírka - Plošné pojištění II.		
Po 19.11.	Pondělní večery	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Út 20.11.	Setkání s arcib. Morasem - Indie	fara	15:00 hod.
	15 let Oblastní charity - koncert	KD Dukla	17:00 hod.
Ne 25.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Ne 02.12.	Muzikantská cecilka	Salesiánské středisko	